

Potrzeby rozwoju chemii analitycznej w okresie powojennej odbudowy kraju wymagały koordynacji działań pracowników uczelni i przemysłu. Grupa osób w składzie: prof. dr Wiktor Kemula (Uniwersytet Warszawski), doc. dr Jerzy Minczewski (Politechnika Warszawska), prof. dr Marceli Struszyński (Politechnika Warszawska), mgr Janina Świętosławska (Instytut Chemii Ogólnej), inż. Marian Akst (Centralny Urząd Geologii), inż. Stanisław Czubek (Instytut Syntezy Chemicznej) i mgr.inż. Zygmunt Łada (Instytut Chemii Ogólnej) doprowadziła do powołania w dniu 15. września 1955 Komisji Analitycznej działającej w ramach Komitetu Nauk Chemicznych Wydziału III Polskiej Akademii Nauk. Komisja ta utworzyła sześć specjalistycznych (branżowych i metodycznych) Podkomisji. Wobec faktu, że zakres działania Komisji wykraczał poza kompetencje i zainteresowania Komitetu Nauk Chemicznych PAN od dnia 1 stycznia 1966 Komisję podporządkowano bezpośrednio Wydziałowi III PAN, tworząc jednocześnie ogółem 13 podkomisji.

Aktywność Komisji i jej członków spowodowała, że została ona z dniem 25 lutego 1975 przekształcona w Komitet Chemii Analitycznej w ramach III Wydziału Polskiej Akademii Nauk. Komitetowi przewodniczył prof. dr Wiktor Kemula. Wiceprzewodniczącym był w dalszym ciągu prof. dr Jerzy Minczewski, a sekretarzem doc. dr Stanisław Rubel. W skład Komitetu wchodziło 31 osób. Utworzonych zostało 4 komisje metodyczne, 9 komisji branżowych, 5 podkomisji i 8 sekcji. Ogółem z Komisją współpracowało przeszło 300 osób reprezentujących uczelnie, przemysł i szereg innych placówek zajmujących się problematyką chemii analitycznej. Profesor Wiktor Kemula przewodniczył Komitetowi Chemii Analitycznej do roku 1980, po czym przewodnictwo kolejno obejmowali: prof. dr Jerzy Minczewski (do 1992), prof. dr Adam Hulanicki (do 2006) i następnie prof. dr Jacek Namieśnik.

Działalność Komitetu obejmowała zarówno propagowanie znaczenia chemii analitycznej, ocenę działalności ośrodków naukowych i laboratoriów analitycznych, jak i starania o finansowanie badań. Jednym z ważnych obszarów aktywności było organizowanie spotkań naukowych, sympozjów i seminariów, konferencji naukowych krajowych i międzynarodowych, Komitet organizował również spotkania poświęcone programom nauczania chemii analitycznej na wyższych uczelniach. W zakresie działalności Komitetu było również nawiązywanie kontaktów i współpraca z organizacjami międzynarodowymi jak np. Międzynarodowa Unia Chemii Czystej i Stosowanej (IUPAC), Grupa Robocza Chemii Analitycznej Federacji Europejskich Towarzystw Chemicznych (FECS, EuCheMS), Międzynarodowa Organizacja Normalizacyjna. W roku 1980 Polskie Towarzystwo Chemiczne podpisało z Komitetem umowę, stwierdzającą, że w zakresie chemii analitycznej Komitet będzie reprezentować Towarzystwo. Ważnym obszarem działalności Komitetu była działalność wydawnicza, zarówno w zakresie publikacji indywidualnych, jak i zakresie wydawania (1956-2009) czasopisma „Chemia Analityczna” – a po jego umiędzynarodowieniu jako „Chemia Analityczna – Chemical Analysis”.

przygotował: A. Hulanicki